

Stemmefedler. Valgt blev Christensen med 28 Stemmer.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen: Første Behandling af Forslag til Lov om Eftergjørelse af Kunstarbeider. (Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 1161 ff.)

Brock: Det høie Thing vil vide, at dette Forslag kommer til os som en gammel Bekjendt, idet det i forrige Session jo har været Gjenstand for gjentagen Overveielse her i Thinget og Overveielse i et af begge Things nedsat Fællesudvalg. I den Skikkelse, Lovforslaget modtog ved dets sidste Behandling i Landstinget, er det i indværende Session af Regjeringen forelagt for det andet Thing. Smidlertid er ved Behandlingen der den første Paragraf udgaaet. Som det høie Thing vil erindre, bestemte denne Paragraf i den Form, den havde modtaget ved Landstingets forrige Behandling, at Ingen uden Kunstnerens Samtykke i hans Levetid maatte til Salg eftergjøre hans originale Arbeider, naar Gjengivelsen hørte til samme Kunstart som Originalen. Det er denne Bestemmelse, som Folkethinget har ladet udgaae. Det høie Thing vil vistnok endnu erindre, at denne Bestemmelse end ikke var det fulde Udtryk for, hvad Landstinget egentlig havde anseet som det Rette, idet det af dette Thing var anseet som rigtigt, at en saadan enkeltviis Gjengivelse end ikke skulde være tilladt, naar den fremtraadte i en forskjellig Kunstart. Den Vedtagelse, som endelig skete, fandt kun Sted som en Smøbekommen mod det andet Thing for at tilveiebringe en Overenskomst, og hvis jeg ikke husker meget feil, blev det i Fællesudvalget bestemt, at der i begge Things skulde gøres Indstilling om Paragrafen i den nye Skikkelse, i hvilken den var indskrænket til kun at ramme Gjengivelsen i samme Kunstart. Det forekommer mig derfor lidt overraskende, at Lovudkastet nu kommer til os fra det andet Thing uden denne Paragraf. Jeg skal gjerne indrømme, at Udkastets øvrige Bestemmelser maaskee indeholde det praktisk vigtigste Bærn for Kunstnerne mod Eftergjørelse af deres Arbeider; men ganske uden

Betydning er Paragrafen tilvisse ikke, selv naar man vil indskrænke den til den bestedne Form, hvori den sidst gik fra Landstinget til Folkethinget. Den er ikke uden Betydning for Maleren, og den er endog af stor Betydning for Billedhuggeren, for hvem det ikke kan være en ligegyldig Ting, om en Anden uden Videre skal have Lov til at kunne udføre i Marmor den Statue, som han maaskee ikke i Diebliffet har havt Raad til at lade fremtræde i den Skikkelse. — Det er heller ikke, fordi man i det andet Thing har anseet Bestemmelsen for skadelig, at man der har meent, at den burde udgaae; man har ikke betragtet den som principstridig, men kun meent, at den ikke var af stor Betydning for Kunstnerne, fordi det vilde være saa vanskeligt for dem at føre Beviis for, at en Gjengivelse er skeet til Salg. Nu kan ganske vist dette Spørgsmaal nu og da fremkalde Vanskelighed, Bevistet derfor være forbundet med meget Besvær; men hele den Ulykke, der i saa Fald kan indtræde, er da, at Kunstneren i det enkelte Tilfælde ikke kan opnaae den Beskyttelse, som vi dog Alle mene, at han skal have. Det forekommer mig derfor, at der er god Grund for det høie Landsting til at holde paa Lovudkastet i den Form, hvori det er blevet forelagt fra Regjeringens Side, og hvori det som en Smøbekommen imod det andet Thing ved Landstingets sidste Behandling af Sagen er blevet vedtaget. Dersom jeg tør vente, at disse mine Bemærkninger ville finde nogen Gjengang i det høie Thing, skal jeg til Sagens næste Behandling stille Vædringsforslag i den angivne Retning.

Christensen: Jeg vil, efter den ærede sidste Talers Ytringer, ikke tilbageholde den Udtalelse, at jeg for mit Vedkommende deler den Opfattelse, der ligger til Grund for det af ham Anførte, i den Grad, at ogsaa jeg vil med min Stemme understøtte et Forslag til, at § 1, saaledes som den ved Landstingets Behandling sidst blev indskrænket, bliver gjenoptagen i Lovforslaget.

Borgen: Det forekommer mig dog ikke, at det vilde være heldigt, om man forsøgte at restituere den forrige § 1. Saavidt jeg kan